

Uzakta Bir Tren Sesi

– redfer · 16 Ekim 2025

gecenin karanlık güçleri
sokaklarda başıboş
avare avare dolanırken
hiç durmaksızın
pencerelerden sızan ışık
gözüme yol gösteriyor

afak kıyamet kızılı
acılar aynı yüreğin dinmeyen sesi
ahlar aynı kalbin feryadı figanı
varoşlarda
mahşere yürür gibi sarhoş
mağlubiyetimi taçlandıran
bir gizin içinden geçiyorum
katran ve kurum kokulu

griye çalan şehrin çehresi
uzun bir süre boyunca sağanak işgali altında
her nesnenin

bir başka şeyin gölgesi haline geldiğinde
ne kadar haklı olduğumu
şimdi daha iyi anlıyorum
meğer içimdeki buzdağının çatlama sesiymiş
şimşek parıltıları
gökyüzü yarılmış
çatırıyor sanki

sadece sonu olmayan bir boşluk bu
içimde
bir fırtınalı alem bu
yıllarca süren
yok oluşu bu

basit, yalın, sade bir ölüm bu
tek hücreli bir kodeste
ıslak, soğuk ve karanlık bu
içine itildiğim
bir boşluk bu

hiçbir yere varmayacakmış gibi
görünen
bitmeyen bir döngüye dönüşen
bir boşluk bu
başlangıç ve bitişi olmayan

boşluğu alnından öpüyorum
sonrası cesaretime biçilen gayya çukuru
cam kırıkları çiziyor tenimi
gece rüzgarına karışan çığlıklar
tanıdıklarınkine ne çok benziyor

amansız bir boşluktaım
düşüyorum.
alnımda biriktirdiğim secdeleri
serpin üzerime
örtün üstüme
ellerimin ayasında sıkışan duaları
ezberim de kalan

ayetleri

biraz soğuk iyi gelir ruhumun kasavetine
belki içim açılır
belki akşam yıldızı çıkar
belki dolunay parlar gökyüzünde

elimde bir yiyecek kutusu
içinde bisküvi paketi
içimde açlık duygusu

ne tuhaf ki aynı şiddette acımasız
rüzgar
tıpkı hayat gibi...
sallandıkça yapraklar
hışırtılar duyuluyor elma ağacından

köklü bir değişim geçiriyor mevsim
gölgeler ile alacakaranlık arasında yalpalayıp
fabrika bacalarından çıkıyor dumanlar
evlerden çıkan kömür isine
karışıyor
kurum ve katran soluyor gök

titriyor dalgalar
öylece geziniyor denizin üstünde yakamozlar
civardaki renkler titriyor
titreyen şehrin gölgeleriydi birde
ilerlerken şekil şekil
her adımda gecenin içine

ayak sesleri duyuluyor uzaktan
toprak titriyor
uzakta bir tren sesi
fevkalade ötesi
zihnime yerleşen sanki bir uğultu silsilesi
kah o cenahta
kah bu cenahta
kül cinsinden atmosfer

puslu ve huzursuz
ve bir sis yumağının arasında ilerliyorum

her tarafta
savaş uçaklarının bombardımanı
her barut fıçısının üzerinde bir çocuk resmi
türkü çok eski türkü
hikaye çok eski hikaye
ben aynı ben
barut fıçısı üzerinde

bir sürü silah sesi
sesin arkasından yokuş aşağı koşuşanlar
ses isli bir fener gibi çılgın
vuruluyorum...
gölgeler büyüyor, küçülüyor
rüzgarla kısılıyor sesim
annemin çığı
rüzgar sesine karışıyor

redfer